

Villy Søvndal (SF):

Jeg er enig i den konservative ordførers tale, for så vidt at der er en afgrund til forskel på venstrefløjen i Folketinget og højrefløjen i synspunktet på forslaget her. Man kan sige, at det er et af de mest ideologiske forslag, den her regering er kommet med, og de er kommet med nogle stykker.

Man kunne spørge: Hvorfor kommer det her forslag? Er det, fordi der er et udbredt forældreønske om at få profitbørnehaver uden forældrebetalingsofret? Svaret er definitivt nej.

Man kunne spørge: Er det, fordi private i dag ikke har mulighed for at agere på det her område, selv om de i nogle kommuner bliver generet, det medgiver jeg gerne? Svaret er nej. Vi har en række interesseorganisationer, der i dag driver daginstitutioner.

Hvad er så hensigten med det? Hensigten er ganske klart, at de forsøg, der indtil nu har været gjort for at få private til at agere på daginstitutionsområdet, har været en bragende fiasko. Det er jo derfor, de måtte opgive i Assens. Det er jo derfor, de måtte opgave i Karlebo og rundtomkring. Det var, fordi forældrene simpelt hen ikke ville finde sig i at få deres børn passet i ordninger, der var af så dårlig en standard. Derfor trak man sig tilbage.

Der er et gammelt ord, der siger, at man aldrig skal gå tilbage til en fuser, men det har ikke forstyrrer socialministeren og Venstre og De Konservative i at prøve endnu en gang.

Hvad er så det nye i det her forslag? Der er to nyskabelser. Den ene er, at man fjerner loftet. Vi har lige været igennem en lang diskussion, hvor alle ordførere fra partierne sagde, at det er for dyrt at få passet sine børn. Jamen så er det da genialt af en regering at foreslå, at man fuldstændig fjerner loftet, hvilket med sikkerhed – ellers er der jo ingen mening i at fjerne et loft – betyder, at vi nu får priser, der er langt højere end dem, der i dag trods alt er beskyttet af et loft.

Kl. 19.55

Virkningen af at fjerne et loft vil være, at man godt kan lave daginstitutioner, som nogle har råd til at betale, også i takt med at den her regering i øvrigt øger indkomstforskellene, men det betyder bare, at den bestræbelse, som jeg også troede var dybt forankret i dele af de borgerlige partier, nemlig at holde børn samlet i førskoleforløbet, hermed bliver opgivet til fordel for deling af børn, en de facto-delning af børn i de riges børn, de velhavendes børn, dem, der klarede sig's børn og så de andre børn.

Jeg vil godt sige, at her er jeg enig med den konservative ordfører. Her er en afgrund til forskel i vores principielle syn på børn. Her er en afgrund til forskel i synet på, hvad der betinger sammenhængskraften i et samfund af vores type.

Den anden nyskabelse er, at nu skal der kunne tjenes penge. Jeg tror ikke, det er et forældreønske bredt, at de godt vil levere nogle af de penge, de betaler for at få passet deres børn, videre til store firmaer, så de kan forøge deres overskud. Det krav har jeg i hvert fald aldrig mødt i den tid, jeg har omgædet børneforældre eller andre, der var tæt på børn.

Det her er et rent forsøg på at markedsføre et socialt område, og derfor kan man spørge, når regeringen nu ingen sarte følelser har over for det at tjene penge på sociale opgavers løsning, hvorfor så kun børn? Nu åbner man vel så for hele området, således at den, der kan passe hjemløse eller sindslidende eller misbrugere billigere, vel så skal gøre det.

Vi har oven i købet forsøg. Vi har erfaringer med det, specielt på narkoområdet. Jeg skal ikke hænge specielle entreprenører ud, men her har vi nogle erfaringer, der gjorde, at Folketinget i 1990'erne sagde, at det vil vi ikke finde os i. Vi vil ikke finde os i nogle, der laver sådan noget makværk, laver noget, der fagligt set er så underligt, laver noget, hvor man konkurrerer på dårligere løn- og arbejdsvilkår, hvor man konkurrerer på ingen regler overhovedet, er med til at konkurrere det sociale område ned og ned og ned og ned.

Det er det, regeringen nu åbner op for i fuld skala på børneområdet og de andre områder. Vi har nogle erfaringer, og de taler desværre bestemt ikke for at gå videre.

Vi har nogle norske erfaringer, og der var det spændende at høre Dansk Folkeparti. Jeg håber, at Dansk Folkeparti står fast på det principielle syn, at hvis de erfaringer, Norge har draget, er de samme, som Danmark vil drage – og hvorfor skulle de ikke være det? – så medvirker Dansk Folkeparti ikke. Så har regeringen nemlig ikke et flertal, og så kan børneforældrene igen ånde letet op.

Hvad er alternativet til det her? Det er at tage en indholdsmæssig diskussion om bedre daginstitutioner, om daginstitutioner med differentieret normering i forhold til de meget belastede områder, vi har. Det er billigere daginstitutioner, som vi kommer til bagefter. Og så er det plads til